

[Hagen Hagensen.]

denne lovændring, der nu er til behandling, eller det skulle have været fremsat som et selvstændigt forslag. Jeg mener, det ligger så tæt op ad de øvrige former for indkomstarter, som loven omfatter, at man også godt må kunne tage det med, når der fremsættes ændringsforslag.

De øvrige ændringsforslag, der er stillet af fremskridtspartiet, vil vi ikke kunne stemme for. Jeg finder i øvrigt, de er så vidtgående, at lovforslagets identitet, som allerede flere ordførere har rørt ved, ikke længere er til stede. De forslag, der er stillet, går jo reelt ud på at ændre udskrivningsbestemmelserne og bør derfor ikke kunne behandles i forbindelse med det lovforslag, der er til behandling her. De burde efter min mening slet ikke komme til behandling i forbindelse med dette lovforslag.

Det er jo aparte, at når der er tale om skattelettelser, når vi taler om udskrivningslov, så stemmer hr. Glistrup og flertallet af hans gruppe imod det for derefter nu at prøve på at komme igen og på en anden måde søge at komme igennem med generelle skattelettelser, der bare ikke i denne forbindelse har noget at gøre med det, vi drøfter. Jeg finder det derfor urimeligt, at der er stillet ændringsforslag af den art, der helt går væk fra det, som det lovforslag, vi har til behandling, vedrører, hvor der både er tale om alder og særlig art af indkomst.

Vi vil derfor ikke kunne stemme for, eller rettere sagt, vi vil stemme imod de af fremskridtspartiet eller dets flertal stillede ændringsforslag nr. 1, 2, 3 og 7, og vi vil stemme for lovforslaget med de ændringer, der er foreslået af flertallet, også hvis punkterne i ændringsforslagene nr. 4 og 8 ikke måtte blive vedtaget.

Poul Boeg (CD):

Samtlige hidtidige ordførere er jo kommet ind på det mere generelle og principielle spørgsmål om, i hvilket omfang der under behandlingen kan fremsættes nye ændringsforslag, og det vil måske derfor være naturligt, hvis jeg begynder med en tilkendegivelse af mit partis standpunkt på dette punkt.

Der kan måske være grund til i forbindelse med den del af debatten at minde om, at vi jo den 14. juni i år fik en beretning

fra udvalget for forretningsordenen om dette spørgsmål. Jeg er sikker på, at ikke mindst hr. Glistrup husker denne beretning, for den handlede om grundforbedringsloven, som hans parti var en hel del involveret i i den sammenhæng. Jeg vil blot gerne påpege, at der fra denne beretning kan hentes en hel del visdom om spørgsmålet. Der er nævnt en række konkrete tilfælde, og den ene ting, jeg bare gerne vil drage ud, er, at man kan se, at i mange af disse tilfælde, hvor ændringsforslag af en vis rækkevidde er blevet tilladt undervejs, da har der været et eller andet særligt, f. eks. at de har været omtalt i bemærkningerne, at de har været fremdraget under første behandling, at der har været enighed om at tage dem med eller andet lignende, eller i hvert fald at et meget stort flertal er gået ind for dem. Det er altså en anden situation end den, vi har i det foreliggende tilfælde. Jeg vil gerne fremhæve i anledning af det, som hr. Bernhard Baunsgaard sagde, at der har jo ikke været tale om, at man ikke ville give disse ændringsforslag alle mulige chancer. Kritikken er baseret på det rent tekniske, at hvis de kommer på et meget sent tidspunkt og man ikke har mulighed for at få dem drøftet i sin gruppe, så kan der opstå visse proceduremæssige vanskeligheder, og så får man ikke den omhyggelige behandling, som er en forudsætning, når der er tale om at tage stilling til vigtige og fundamentale ændringsforslag.

Det er der jo netop i disse tilfælde, for hvis vi ser på, hvad det drejer sig om, og hvis vi først tager fremskridtspartiets ændringsforslag, ja, så drejer de sig jo blandt andet, som andre har nævnt, om at afskaffe reglen med de 67 år og at foretage en meget betydelig udvidelse, så loven skulle gælde, uanset hvad indtægtskilden er; ændringsforslagene går altså endnu videre end det radikale ændringsforslag. Det er så fundamentalt, at det forekommer os urimeligt og unaturligt at tage det ind undervejs som ændringsforslag. Hertil kommer altså, at vi, hvad realiteten angår, ikke kan stemme for disse forslag.

Hvad det tredje af fremskridtspartiets forslag angår, dette med at stryge reglen om, at nedslaget kun ydes efter begæring, er vi derimod af den opfattelse, at der kan anføres gode grunde for dette, og vi så i og for sig gerne, hvis dette kunne gennemføres.